

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115202803
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4115202803.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobkyne: Bc. K. E., nar. X.X.XXXX, bytom U., D. XX, zastúpená: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, proti žalovanému: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. Z. XXX, H. Q., zastúpený: Advokátska kancelária CITTERBERG VALKOVÁ, s. r. o., so sídlom Nitra, Novomeského 499/17, IČO: 53 536 517, o uplatnenie nárokov zo zodpovednosti za vady, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. novembra 2020, č. k. 12C/52/2015-311, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.222,86 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu žalobkyne z a m i e t a.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 42 %.

Znalcovi B. nar. X.X.XXXX, trvale bytom D., E. E. XXXX/XX priznáva nárok na znalečné voči žalobkyni v rozsahu 29 % a voči žalovanému v rozsahu 71 %.

O výške nároku na náhradu trov konania a znalečného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 zák. č. 99/163 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) napadnutým rozsudkom zo dňa 2. novembra 2020, č. k. 12C/52/2015 - 311 rozhodol tak, že

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. III. Znalec B. nar. X.X.XXXX, bytom D., E. E. XXXX/XX má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 510, § 420 ods. 1,3, § 442 ods. 1, § 623 ods. 1, § 652 ods. 1, 2, § 653 ods. 1, 2, § 654 ods. 1, § 655 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 6.2.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil pôvodne žalovanému v 1. rade / ATP TRADE s.r.o./ povinnosť zaplatiť jej sumu 2.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia, aby žalobkyni bola uložená povinnosť umožniť žalovanému v 1. rade na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne nachádzajúce sa v U., na D. ulici č. XX odstránenie kamenného koberca a žalovaný v 1. rade je povinný na vlastné náklady odstrániť kamenný koberec a tento odviezť na vlastné náklady z nehnuteľnosti žalobkyne, ďalej aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť jej sumu 1.000 eur s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia, eventúálne, aby súd uložil žalovanému v 2.rade /G. L./ povinnosť zaplatiť jej sumu 3.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že u žalovaného v 1. rade zakúpila tovar - kamenný koberec, zaplatila zaň sumu 2.445,72 eura, dielo vykonal žalovaný v 2. rade v novembri 2012, po niekoľkých mesiacoch sa kamenný koberec začal droliť, oddeľovať od betónového podkladu, vyskytovali sa na ňom flaky. Vady reklamovala u oboch žalovaných, navrhla vo veci znalecké dokazovanie na zistenie dôvodu vzniku väd. Navrhla eventúálny petit, keďže bez vyhotovenia znaleckého posudku nie je možné určiť, kto nesie zodpovednosť za vady diela. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 11.10.2017 rozsudkom č.k. 12C/52/2015-163 nasledovne: „I. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietá. II. Žalovanému v 1. rade súd priznáva náhradu trov konania v plnej výške. III. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Žalobkyni súd priznáva náhradu trov konania v plnej výške. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie voči výroku II. rozsudku, odvolanie podal aj žalovaný v 2. rade. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 6Co/97/2018-232 zo dňa 31.7.2019 odvolanie žalovaného v 2. rade proti výroku, ktorým bola žaloba voči žalovanému v 1. rade zamietnutá a ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania odmietol, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti, ktorou bola priznaná žalobkyni náhrada trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou bola žalovanému v 1. rade priznaná náhrada trov konania potvrdil. Žalovanému v 1. rade priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá v celom rozsahu na podanej žalobe, je si vedomá toho, že vec je potrebné odborne posúdiť, navrhol vo veci vykonať znalecké dokazovanie. Čo sa týka výmery, ktorú spomínala žalobkyňa, ona len odhadom uviedla, že to mohlo byť 100 m². Následne uviedol, že zotráva na doterajších prednesoch vo veci. Čo sa týka skutkovej situácie tu došlo k zmene, vplyvom dažďa, mrazu došlo k takej situácii, že kamienky sa stratili, neexistujú, chodník je bez kamienkového koberca. Preto už nie je čo odstrániť. Paragraf 654 ods. 1 OZ hovorí o záručnej dobe 3 mesiace, pri stavebných prácach 18 mesiacov. Znalecký posudok sa vyjadruje v tom zmysle, že pri pokládke kamenného koberca ide o stavebné práce, a preto je záručná doba 18 mesiacov. Čo sa týka reklamácie zo dňa 15.7.2013, jej predchádzalo rokovanie so žalovaným, ktorý bol práce obhliadnuť, žalobkyňa práce reklamovala okamžite po skončení prác, žalovaný na to reagoval v tom zmysle, že bol vadný materiál. Nesúhlasí s tvrdením, že nie je preukázaná príčinná súvislosť, minimálne zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalovaný porušil technologické postupy, preto došlo ku škode a príčinná súvislosť je daná. Vo veci je potrebné vykonať minimálne dokazovanie v takom rozsahu ako ho navrhol žalovaný a vypočítať spracovateľa znaleckého posudku. K obsahu reklamácie uvádza, že žalovaný vedel čo je predmetom reklamácie, aj na to reagoval. Vedel, že žalobkyňa požaduje odstránenie koberca a zaplatenie finančných prostriedkov. Žalovaný sa vyjadril k reklamáci svojím podaním zo dňa 13.8.2013. Z reklamácie zo dňa 15.7.2013 nevyplýva odstúpenie od zmluvy. V žalobe žalobkyňa uviedla, že kontaktovala žalovaného, u ktorého niekoľkokrát uplatnila svoju reklamáciu ústne s tým, že odstúpila od zmluvy a žiadala vrátenie peňazí. K odstúpeniu od zmluvy nedošlo. Takýto prejav vôle urobený nebol. V tom čase ani neboli splnené podmienky pre odstúpenie od zmluvy. Žalobkyňa trvá na tom, že sa jedná o stavebné práce. Reklamáciu uplatnila včas v 18-mesačnej lehote. Nárok bol na súde uplatnený v premlčacej lehote 6.2.2015, materiál bol zakúpený 25.10.2012, odovzdaný bol až po zaplatení, dohoda bola, že do práce nastúpia v novembri. Svedok vypovedal, že práce trvali 14-15 dní, že sa to naťahovalo kvôli počasiu. Podľa znaleckého posudku práce skončili v druhej polovici novembra. Lehota 3 mesiacov potom uplynula v druhej polovici februára. Ak by sa súd nestotožnil s tým, že sa jedná o stavebné práce, uplatňuje si žalobkyňa nárok na náhradu škody, ktorej výška

zodpovedá tomu čo vynaložila na nákup materiálu a čo zaplatila za prácu. Je pravdou, že žalobkyňa vypovedala, že práce trvali 2-3 dni avšak svedok L. povedal, že práce boli prerušované, celková doba prác bola 14-15 dní. Poukazoval na § 510 OZ, podľa ktorého nie je vylúčený návrh na náhradu škody aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady. Čo sa týka faktúry, tá bola vystavená zaplatená, nikdy to nebolo spochybňované, nie je podstatné, či ju spoločnosť ATP Trade má vo svojej evidencii alebo nie. Žalobkyňa na pojednávaní trvala na tom, čo je uvádzané v žalobe. U žalovaného v 1. rade zakúpila kamenný koberec a epoxidovú živicu. Bolo jej povedané, že je to vhodné do exteriéru aj do interiéru, že s týmto materiálom nemajú problémy, nemajú žiadne reklamácie. V predajni sa pýtala, či by nevedeli poskytnúť kontakt na majstra, ktorý by kamenný koberec položil a dali jej kontakt na žalovaného v 2. rade. Materiál bol dodaný, priviezli ho na aute, zložil ho žalovaný v 2. rade. Ústne sa dohodla so žalovaným v 2. rade, že urobí chodníky a schody, dohodli sa na cene. Tovar bol zakúpený v októbri a práce sa vykonávali v mesiaci november, trvali asi 2-3 dni. Počasie v čase vykonávania prác bolo dobré, bolo možné práce vykonávať, pretože v tých dňoch nemrzlo, ani nepršalo. Žalovaný v 2. rade keď začal práce robiť, telefonoval so žalovaným v 1. rade, hovoril do telefónu, že to robí nejaké flaky, čo mu oni do telefónu povedali to nevie. Už keď to začal nanášať, nebolo to stálofarebné, miestami boli žlté flaky. Keď žalovaný v 2. rade práce vykonával, bola doma, pomáhal mu jeho brat, ktorý materiál miešal, iný materiál nepoužíval, len ten čo zakúpila, teda epoxidovú živicu a kamienky, ktoré boli vo vreciach. Keď práce dokončil, dielo zabezpečil, chránené bolo doskami, drevami, zakryté fóliou. Asi po týždni sa toto dalo dole, bolo to už tvrdé a mohli po schodoch a chodníkoch chodiť. Celková plocha, ktorá sa robila bola asi 100 m². Asi po 2-3 mesiacoch si všimli, že vidia betón, začalo sa to vylupovať, zostalo to prašivé, vylamovali sa kusy, robilo sa to všade. Kontaktovala žalovaného v 2. rade, prišiel sa na to pozrieť, tvrdil, že kameň bol mokry, volal aj žalovanému v 1. rade, povedal, aby to reklamovala. Reklamovala to u žalovaného v 1. rade, poslali firmu - výrobcu, prišli chlapi, pozreli sa na to, vyjadrili sa tak, že nebol riadne dodržaný technologický postup, niečo aj merali, hovorili, že nebola dodržaná výška, že nebola dodržaná doba miešania. Reklamovala toto asi v marci 2013, hneď na to boli pozrieť chlapi od výrobcu. Iné osoby to pozerať neboli. Na chodníku neboli vykonávané žiadne opravy. Následne na pojednávaní uviedla, že od zmluvy neodstúpila. Tak ako sa začal robiť kamenný koberec, ani žalovanému sa to nepozdávalo, keď zhotovil dielo povedal, že pár dní to bude schnúť, neschlo to ani pár týždňov, stále to bolo lepkavé, nedalo sa po tom chodiť, žalovanému stále volala, že to neschne. Ju to stálo peniaze, nemá ani koberec, ani finančné prostriedky, nevie prečo bol z tohto vylúčený ATP Trade, musela platiť súdne trovy, znalci boli u nej celý deň, sú to stavebné práce, nevie aké iné práce by to boli. Reklamáciou chcela vrátiť finančné prostriedky, alebo aby jej žalovaný zhotovil koberec nanovo, buď na náklady majstra alebo náklady ATP, pretože nevedela, či bol zlý materiál alebo práca. Pokúšala sa so žalovaným aj o dohodu, aby jej vrátil finančné prostriedky, alebo si to odpracoval. Žalovaný by s tým aj súhlasil ale jeho brat nie.

5. Právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že vôbec nebola preukázaná zodpovednosť za vady žalovaného v 2. rade. Navrhla žalobu zamietnuť. Závery znaleckého posudku neboli jednoznačné. V niektorých bodoch znalec priznal, že ich nedokáže zodpovedať. Znalec mal nesprávne vstupné údaje ohľadne počasia a poveternostných podmienok. Posudok vykonával tri a pol roka po realizácii kamenného koberca a po jeho rozpade, keď už neexistovala väčšina kamenného koberca. Potom nie je možné skúmať jeho hrúbku. Na miestach kde teoreticky znalec pripustil možnú zodpovednosť žalovaného v 2. rade tieto boli logickými postupmi vyvrátené. Penetrácia sa v tom čase nedodávala, nepoužívala sa. Žalovaný v 2. rade dodržal predpísané postupy. Ak by malo dôjsť k poškodeniu v dôsledku nepoužitia penetrácie, kamenný koberec by sa nedrolil a nerozpadával na kamienky, ale oddeľovali by sa aj celé platne. Možné nedodržanie postupu je možné vylúčiť s poukazom na to čo je uvádzané v znaleckom posudku, keď sa v laboratóriu robila skúška, tiež sa kamenný koberec drvil. To znamená, že príčina je v materiáli. Problém mohol byť aj v tom, že sa materiál dodával v dvoch častiach. Ďalej uviedla, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o oprave a úprave vecí, poukazuje na § 654 ods. 1 OZ, ktorý hovorí o záručnej dobe 3 mesiaca a pri stavebných prácach je záručná doba 18 mesiacov. V predmetnej veci sa nejedná o stavebné práce § 43g ods. 1 a § 43 ods. 1 Stavebného zákona. Realizácia stavebného koberca nie je stavebnou prácou. Strany sporu sa na inej záručnej dobe nedohodli. Žalobkyňa zaslala žalovanému reklamáciu zo dňa 15.7.2013 po 3 mesačnej záručnej dobe, preto jej právo prekludovalo, teda zaniklo. Obsah jej podania je zmätočný a neurčitý. Poukazovala na § 655 ods. 2 OZ. Žiadnu inú reklamáciu žalobkyňa nepreukázala a nezasielala. Čo sa týka nároku žalobkyne na náhradu škody nie sú splnené zákonné podmienky, neexistuje príčinná súvislosť. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania, svoj nárok si žalobkyňa uplatnila po uplynutí 2 ročnej subjektívnej lehoty. Vypovedala, že kamienkový koberec sa rozpadol po 2-3 mesiacoch, tvrdila, že zhotovený bol v novembri 2012, reálne to bolo v októbri 2012, žalobu doručila na súd

6.2.2015. Žalobkyňa nemusela mať istotu aká osoba je zodpovedná, avšak žalobkyňa vedela kto jej koberec zhotovoval. Navrhla žalobu zamietnuť. Trvala aj na pôvodne podávanom návrhu na doplnenie dokazovania, ponechala na rozhodnutie súdu či takéto dokazovanie vykoná vzhľadom na uvádzané skutočnosti. Žalobkyňa si neuplatnila reklamáciou žiadny konkrétny nárok z väd, sú pochybnosti o vykonanom znaleckom posudku. Reklamácia je zmätočná, žalobkyňa vo svojej výpovedi poprela to, čo uvádzal jej právny zástupca, čo je uvedené v reklamáci. Žalobkyňa uviedla, že práce trvali 2-3 dni, uviedla, že asi po 2-3 mesiacoch si všimli, že sa to začalo odlupovať, žalovaný trvá na tom, že práce sa robili v októbri 2012. Poukazovala na odpoveď firmy ATP Trade na reklamáciu žalobkyne, kde uviedli že faktúru v systéme nevidia.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že na toto nie je treba špeciálnu živnosť, to môže robiť hocikto, len si treba naštudovať technický postup. Materiál aplikoval podľa technického listu, ktorý bol dodaný spolu s materiálom. Mal s týmto skúsenosti, robil to už asi 2 roky. Rozdiely vo farebnosti mohli byť spôsobené tým, že materiál bol dodaný na dva kráť, tým si vysvetľoval rôznu odtieň kamienkov, pretože časť materiálu bola dodaná zo skladu žalovaného v 1. rade a časť priamo od výrobcu spoločnosti Pressbeton SK. Na baleniach epoxidovej chémie nebol uvedený dátum spotreby, táto chémia bola dodaná v bandaskách, na ktorej bolo len logo firmy Pressbeton SK. Hrúbka 14mm je odporúčaná, keď dá na stenu 4 mm, tak to bude držať. Je pravdou, že na podlahu treba dať 12-14 mm. Stali sa miesta, kde bol daný pol centimeter alebo centimeter, betón však nebol vyrovnaný, zarovnávali sa nerovnosti. Keď nastal problém, vyzeralo to tak ako keby zmizla chémia. Schody očistili riadne, aj ich obrusovali. Takáto reklamácia sa mu stala len raz. Ponúkol žalobkyňu, že jej zaplatí polovicu škody, ona s tým nesúhlasila, chcela celú škodu. Zmiešajú sa dve zložky živica a tvrdidlo. Robil to väčšinou brat, mieša sa to asi 3 minúty, zmení sa to z priehľadnej farby a dostane to takú mliečnu farbu, potom sa tam nasypú kamienky. Aplikuje sa to tak, že kamienky sa vylejú a hladia sa. Práce boli robené koncom októbra, bol najskôr na ohliadku. Celková plocha bola menej ako 100 m². Čo sa týka hrúbky 14mm, toto nie je prikázaná hrúbka, je len odporúčaná. Na niektorých miestach dal hrúbku 2 cm, niekde 1 cm, niekde pol cm, snažil sa ísť v jednej rovine, nekopíroval terén. Keď na jednej strane začal s hrúbkou 1,5 cm tak to zarovnával v takejto výške. Takýto kamenný koberec robil trikrát, potom u žalobkyne. Myslí si, že nebola dobrá chémia. Čo sa týka brata ten nie je v tomto smere vyučený, pomáha mu, postupujú podľa technickej dokumentácie. Kamienky sa nederú, hrúbka na to nemá vplyv, kamienky sú nalepené a držia. Materiál zarobil, položil ho, dodržiaval postup. Keď nie je dostatočne odizolovaný betón, vznikajú pnutia, podmrzne a odskočí najmenší spoj. V minulosti spolupracoval so žalovaným v 1. rade asi 4-5 krát, aj s týmto materiálom, aj s inými materiálmi. V tomto prípade to bol nový betón, vyzretý, bol suchý, neboli na ňom žiadne masné škvrny. Vykefovali ho kartáčovou kefou.

7. Svedok K. L. - brat žalovaného v 2. rade na pojednávaní uviedol, že pracovali u žalobkyne, bolo to v októbri, jednalo sa o kamenný koberec. Najskôr boli u nej na ohliadke, dohodli sa na prácach. Zamerali to, začali pracovať. Najskôr sa brúsil podklad betónu, potom začala realizácia a pokládka. Počasie keď pokladali kamenný koberec bolo slnečné, niekedy pod mrakom, cez deň bolo od 15-18 stupňov. Koberec pokladali asi 14-15 dní. Naťahovalo sa to kvôli počasiu. Podklad bol nový betón, vybrúsili ho do čista, odprašili. Žalobkyňa im nedala penetračný náter. Obsah vreca sa vysype, zamiešané sú dve zložky, tie sa miešajú asi 2-3 minúty a po tom sa to vysype. Na niektorých miestach sa spravili mapy ako keby to bolo nečisté. Volali do Pressbetonu, radili sa s nimi čo sa stalo. Potom prišiel od nich nejaký človek, začal to čistiť acetónom, potom sa vyjadřili, že tam musel zafúknuť prach. Ten sa tam prilepil. Koberec sa nanáša v hrúbke niekedy 10 cm, niekedy 5 mm, závisí od terénu, odporúčaná je hrúbka 1 cm. Pri ohliadke bol prítomný, boli tam aj nejakí ľudia od žalovaného v 1. rade, aj od spoločnosti Pressbeton, koberec sa drobil, rozsýpal. Navrhli žalobkyňu vrátiť polovicu ceny. Ona s tým nesúhlasila. Predtým ako pracovali u žalobkyne položili štyri kamenné koberce. V rámci realizácie boli aj dni keď bolo sychravé počasie a pršalo, boli také dni, že 2-3 dni popršalo. Vtedy nenastúpili. V rámci pokládky nepršalo. Počkali kým to vyschne a až potom nastúpili. Vykonával konkrétnu činnosť- miešanie. Väčšinou dávajú 1 cm a viac. V tomto konkrétnom prípade žalobkyňa mala dosť materiálu. Povrch a plochu od cementového mlieka čistili -vybrusovala sa kartáčom, kefou na karbobruske, celá plocha bola takto očistená. Oboznámil sa s technologickým postupom od výrobcu. Ako odmenu spolu so žalovaným v 2. rade dostali 800-900 eur. Kamienky by mali držať aj keď budú uložené v jednej vrstve, mali by držať aj keď ich poukladá vedľa seba.

8. Znalec B. na pojednávaní uviedol, že znalecký posudok vypracovávala znalecká organizácia, bol riešiteľom. Všetky zistenia sú uvedené v znaleckom posudku a na tých zotráva. Položenie

kamenného koberca je stavebný výrobok stavebnými prácami zabudovaný do stavby. Nie je vhodné práce vykonávať pokiaľ je vlhko, daždivo. V tabuľke boli uvedené teploty za celý mesiac november, keďže bol problém, že nebol presne zaznamenaný deň. Stavebný denník predložený nebol. Najbližšie možné miesto, kde sa merali poveternostné podmienky, bolo vzdialené 6,5 km. Vzhľadom na zistené poveternostné podmienky uvádzané v tabuľke nebolo vhodné toto dielo v novembri vykonávať. Je dôležité, aby bol podklad dostatočne pripravený. Niektorí to robia tak, že si podklad zbrúsia a položia skúšobnú vzorku, iní penetrujú podklad vždy. Materiál časom degradoval nenachádzal sa tam. Svoje parametre by si však mal zachovať po celú živosť stavby. UV žiarenie degraduje povrchovú vrstvu, preto sa aplikuje na povrch ochranná vrstva. Ak sa vlhkosť dostane do koberca mala by odtekať, ak nemá kam odtečť koberec sa rozmelní. Mrznutie mohlo spôsobiť rozpadnutie koberca. Cementové mlieko je voda zmiešaná s cementom, urobí na povrchu tenkú vrstvu meranú v desatinách milimetra až milimetre. Ak by bol nedostatočne upravený podklad, koberec by sa nedrobil, odlupovali by sa kryhy. Ak by bol podklad napenetrovaný alebo upravený, rozpadol by sa na kamienky, bola by vyššia prídržnosť, neodlupoval by sa. Materiál by nevytvrdil, ak by boli zle namiešané zložky. Robili skúšku, zobrali vrece s kamenivom zo stavby, obchodný zástupca dodal živicu, vzorky nedosiahli deklarovanú pevnosť podľa návodu výrobcu, chyba mohla byť v 3 komponentoch, kamenivo, živica, tvrdidlo. Teplota mohla mať vplyv, že sa koberec rozpadol. Došlo tu k dvom závažným porušeniam, koberec neprilnul k podkladu, pretože podklad nebol správne pripravený a druhé porušenie, že celý koberec sa drobil a mal nízke mechanické vlastnosti oproti deklarovaným 20 megapascalom mal 3,3. Výrobca deklaruje túto normu vo vyhlásení o zhode. Výrobca dal vyhlásenie zhody, deklaroval niektoré vlastnosti, vybrali len tie, ktoré boli významné pre posúdenie otázok v ZP. Povrch nebol očistený, vyplývalo to z vizuálneho posúdenia na zadnej strane odpadnutých častí bolo cementové mlieko. A potom aj na základe skúšky - robili test súdržnosti povrchov. Bez úpravy povrchu dosiahli 0,57 megapascalov a so zbrúsením povrchu 1,66 a 2,08 megapascalu. Keď robili test tak si povrch sušili, podklad nemôže byť mokry. Ak by bol podklad mokry, koberec by sa neodlepil okamžite, mal by nižšiu hodnotu prídržnosti. Odlupoval by sa pod vplyvom ďalších mechanických vplyvov. Ak by sa betónový povrch očistil, nebolo by tam cementové mlieko. Povrch by sa mal prebrúsiť až do zdravého betónu. Ak je tam cementové mlieko tak podklad nebol dostatočne pripravený. Pod cyklom sa myslí zmrazovanie a rozmrazovanie, za zimu môže byť viac cyklov. Rozdielna hrúbka nie je príčinou, poruchy boli rovnaké aj na väčšej aj na nižšej hrúbke. Ak by žalovaný namiešal riadne zmes a dosiahol pevnosť 17 megapascalov, či by to malo vplyv na rozpad, uviedol s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou nie. Prídržnosť koberca k podkladu bola nula.

9. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil a (navyše v tejto časti napadnutého rozsudku) uviedol, že žalobkyňa zakúpila u pôvodne žalovaného v 1. rade spoločnosti ATP TRADE, s.r.o. tovar - kamenný koberec koralový exkluziv 203 v množstve 93m³, čo vyplýva z faktúry č. 12139 zo dňa 25.10.2012, splatnej dňa 25.10.2012 na sumu 2.445,72 eura. Túto sumu žalobkyňa uhradila žalovanému v 1. rade. Pri kúpe kamenného koberca jej žalovaný v 1. rade odporučil na uloženie kamenného chodníka žalovaného v 2. rade G.. Uvedené vyplýva z výpovede žalobkyne, aj zástupcu žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 2. rade kamenný chodník uložil na adrese U. D. XX, žalobkyňa v žalobe, v písomných reklamáciách aj na pojednávaní uviedla, že to bolo v mesiaci november 2012, žalovaný v 2. rade uviedol, že to bolo koncom októbra 2012, svedok L. povedal, že to bolo v októbri. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že za vykonanú prácu žalovanému v 2. rade zaplatila odmenu vo výške 1.000 eur. Písomný doklad o zaplatení odmeny nepredložila. Svedok L. sa k vyplatenej odmene vyjadril tak, že to mohlo byť 800 - 900 eur. Žalovaný v 2. rade vyplatenie odmeny 1.000 eur nepopieral. Žalobkyňa kamenný koberec reklamovala, zaslala žalovanému v 1. rade reklamáciu, v ktorej uviedla, že predmetom reklamácie je stav výrobku, ktorý po zapracovaní nesplnil žiadnu z vlastností deklarovaných predajcom, konkrétne - rozdielna farebnosť flaky, pevnosť a príľnavosť, kamenný koberec sa drobil, oddeľuje od betónového podkladu. Ďalej v reklamácií uviedla, že po 4 mesiacoch od realizácie diela začal materiál vykazovať spomínané vady. Žiadala o vrátenie peňazí za zakúpený tovar a odstránenie stavby na ich náklady. Žalovaný v 1. rade reklamáciu prijal dňa 24.3.2013, na reklamáciu odpovedal písomne kde uviedol, že po kontrole technika bola identifikovaná chyba v nedodržaní technologických postupov pri pokládke: miešaním produktu v minimálnom časovom trvaní 3 minúty, dodržaním správnej hrúbky kamenného koberca. Za nedodržanie technologických postupov predajca nenesie zodpovednosť, ani záruku. Následne žalobkyňa reklamovala dielo kamenný koberec reklamáciou zo dňa 15.7.2013 u žalovaného v 2. rade, kde uviedla, že predmetom reklamácie je havarijný stav, v ktorom sa kamenný koberec nachádza, nesúdržnosť kameniva, drobenie, odlupovanie sa od podkladového betónu, nestálofarebnosť. Žiadala odstránenie diela na náklady žalovaného v 2. rade a vrátenie finančných prostriedkov za zakúpený materiál, aj vykonanú prácu. Žalovaný v 2. rade na reklamáciu odpovedal

písomne dňa 13.8.2013 prostredníctvom právneho zástupcu, kde uviedol, že pri aplikácii stavebného povrchu postupoval profesionálne, striktno sa riadil návodom výrobcu PRESSBETON s.r.o. Bučany, čo sa týka technologického postupu. S profesionálnou starostlivosťou pripravil podklad tak, aby bol pevný a čistý. Tak isto profesionálne postupoval pri miešaní živice a tvrdidla a následne s kamenivom dodržal viac ako minimálne 3 minúty doby miešania. Rešpektoval minimálnu hrúbku kamenného koberca 12-15 mm. Povrch bol riadne uhladený. Pri aplikácii si nevšimol vady materiálu, po aplikácii si všimol určitú farebnú rozdielnosť na ktorú žalobkyňu upozornil. Vady materiálu v tomto prípade kvalita chémie živica a tvrdidlo sa môžu prejavíť až po aplikácii po dlhšom časovom období.

10. Z vyjadrenia výrobcu PRESSBETON SK s.r.o. Bučany zo dňa 5.4.2013 vyplýva, že po osobnej návšteve po realizácii kamenného koberca jej zástupca konštatoval, že nebola dodržaná doporučená hrúbka nánosu hmoty, ktorá je cca 14 mm, vzhľadom na frakciu kamenia a užívania (pojazdné pre osobné autá), konštatoval nedostatočné očistenie podložia na ktorom sa nachádzalo cementové mlieko.

11. Z vyhlásenia zhody zo dňa 28.6.2013 vyplýva, že výrobok PRESSTONE kamenný koberec je v zhode s ustanoveniami smernice rady 89/106/EHS, ak je zabudovaný v súlade s návodom na použitie a že sa na výrobok a jeho výrobu uplatňuje EN13813. PRESSTONE Kamenný koberec je zmes kameniva PRESSTONE a živice a tvrdidla PRESSTONE. Predložený bol technický list, ktorý je podkladom pre kladenie kamenného koberca, Certifikát výrobku k materiálu syntetická živica na báze epoxidov, aj vyhlásenie o zhode.

12. Zo znaleckého posudku Technického a skúšobného ústavu stavebného, n.o. č. 20-10/2016 súd zistil, že hrúbku nánosu hmoty kamenného koberca v časti pre osobné motorové vozidlá nebolo možné vyhodnotiť nakoľko počas ohliadky sa materiál kamenného koberca na tomto povrchu už nenachádzal, na pochôdznych plochách namerali minimálnu hrúbku kamenného koberca 6,11 mm a priemerná hrúbka nameraná na desiatich miestach bola 10,13 mm, zistená hrúbka nezodpovedá funkčným požiadavkám na minimálnu hrúbku vrstvy kamenného koberca 14 mm. Podklad nebol pred realizáciou dostatočne očistený a napenetrovaný. Počas realizácie diela nebola dodržaná minimálna teplota 10 stupňov počas spracovania a zretia kamenného koberca. V novembri 2012 bol iba jeden deň s priemernou dennou teplotou nad 10 stupňov kedy nepršalo. Deň s najnižšou dennou teplotou nad 10 stupňov kedy nepršalo sa v novembri 2012 nevyskytol. Či bol počas realizácie materiál v kontakte s vodou alebo mechanickým zaťažením, nebolo možné jednoznačne zodpovedať, vlhkosť materiálu pred zabudovaním sa nemerala. Pri 9 daždivých dňoch v novembri 2012 a priemernej vonkajšej relatívnej vlhkosti 82 % znalec potvrdil, že podklad nespĺňal funkčnú požiadavku pre najvyššiu prípustnú vlhkosť betónu. Pri prehliadke sa nevyskytovali žiadne stopy, odtlačky vyvolané mechanickým zaťažením počas realizácie. Technologický predpis sa pri pokládke kamenného koberca nedodržel v časti 1. Príprava podkladu, a v časti 3. Aplikácia. Povrch betónu nebol zbavený vystúpeného cementového mlieka, napr. prebrúsením a nedodržalo sa odporúčanie výrobcu podklad dôkladne napenetrovať. Z vysokou pravdepodobnosťou je možné tvrdiť, že podklad nebol suchý, hrúbka kamenného koberca sa pohybovala od 6,11 mm do 21,93 mm. Výmera realizovaných plôch bola nameraná cca 82 m². Prvou príčinou vzniku vád je porušenie prídržnosti kamenného koberca k povrchovej vrstve betónu spôsobené nedostatočne pripraveným očisteným a vysušeným a nenapenetrovaným podkladom. Druhou príčinou vzniku vád je výrazné zníženie mechanických vlastností kamenného koberca čo mohlo byť spôsobené nesprávnym pomerom miešania jednotlivých zložiek kamenného koberca, kvalitou dodaného materiálu, ktorý nevyhovoval deklaroványm parametrom, nedodržaním predpísaných teplotno-vlhkostných podmienok pri realizácii, kombináciou uvedených príčin. Farebná nestálosť sa počas prehliadky už nedala identifikovať, nie je možné jednoznačne odpovedať čo spôsobilo farebné zmeny, mohla to byť napr. zvýšená vlhkosť kameniva, spojivo (epoxid a tvrdidlo) nezodpovedalo deklaroványm parametrom, alebo zmena farebného odtieňa kameniva. Rozdielna hrúbka kamenného koberca na reklamované vady a na kvalitu posudzovaného kamenného koberca vplyv nemala. Skutočnosť použitia epoxidu od jedného dodávateľa a tvrdidla od druhého dodávateľa môže mať zásadný vplyv na mechanické vlastnosti kamenného koberca.

13. Súd vo veci doplnil dokazovanie výsluchom riešiteľa v konaní ustanoveného znaleckého ústavu, ktorý vypracoval znalecký posudok a vykonal výsluch znalca IU. na pojednávaní dňa 5.10.2020, pričom obsah jeho výpovede je uvedený v bode 9. odôvodnenia tohto rozsudku.

14. Z odborného vyjadrenia B.. T. zo dňa 21.12.2016 súd zistil, že v čase zhotovenia diela je nemysliteľné, že by mal koberec hrúbku len 6 mm. V čase znaleckého dokazovania sa skúmala betónová plocha

otvorená minimálne 4 roky. Vplyv hrúbky na kvalitu kamenného koberca nie je žiadny. Penetrácia nebola v čase realizácie diela dodaná, nemohla byť aplikovaná. Teplota vonkajšieho prostredia nemohla mať žiaden vplyv na kvalitu kamenného koberca. Keď dodaný materiál nebol dostatočne kvalitný, po čase vplyvom slnka prestal byť odolný voči UV žiareniu a to mohla byť príčina rozpadnutia koberca. Príčinou rozpadnutia diela bolo nevhodné kombinovanie dvojzložkového spojiva, pokiaľ bol epoxid použitý od jedného dodávateľa a tvrdidlo od druhého dodávateľa.

15. Z vyhlásenia B.. D. D. zo dňa 21.12.2016 súd zistil, že v r. 2012 si spoločnosť PD ISIS s.r.o. objednala od spoločnosti PRESSBETON SK s.r.o. Bučany dodanie materiálu na zhotovenie kamenného koberca, predmetný kamenný koberec sa po 2 mesiacoch od zhotovenia začal rozpadáť. V danom období objednali od výrobcu ďalší materiál na zhotovenie kamenných kobercov pre zákazníkov, jeden zákazník si sám objednal od výrobcu materiál na kamenný koberec, niektoré realizácie dopadli podobne ako v prípade spoločnosti PD ISIS s.r.o..

16. Ďalej z vykonaného dokazovania považoval prvoinštančný súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a pôvodne žalovaným v 1. rade - spoločnosťou ATP TRADE, s.r.o. vznikol právny vzťah založený uzatvorením kúpnej zmluvy posudzovaný podľa všeobecných ustanovení o kúpnej zmluve § 588 a nasl. OZ a § 612 a nasl. OZ, kde sa jedná o osobitné ustanovenia o predaji tovaru v obchode. Žalobkyňa zakúpila u žalovaného v 1. rade tovar - kamenný koberec, zaplatila zaň žalovanému kúpnu cenu 2.445,72 eura dňa 25.10.2012. Žalobkyňa vady tovaru písomne vytkla reklamáciou, v ktorej uviedla, že výrobok nespĺnil žiadnu z vlastností deklarovaných predajcom, uvádzala rozdielnu farebnosť a príľnavosť, že kamenný koberec sa droľí, oddeľuje od betónového podkladu. Ďalej v reklamácii uviedla aké právo si uplatňuje, žiadala o vrátenie peňazí za zakúpený tovar a odstránenie stavby na ich náklady. Žalovaný v 1. rade reklamáciu prijal dňa 24.3.2013. Bránil sa tým, že chyba bola v nedodržaní technologických postupov pri pokládke, že dodaný tovar bol v poriadku. Žalovaná od kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným v 1. rade neodstúpila, ani nežiadala výmenu veci, ani zľavu z ceny, pričom vady súd vyhodnotil ako vady neodstrániteľné a brániace tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, pretože kamenný koberec sa droľil, bolo vidno betón, začal sa kamenný koberec vylupovať, zostal ťľakatý, prašivý, vylamovali sa kusy, robilo sa to všade, čo v konaní nebolo sporné, žalovaná strana to nepopierala. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba voči žalovanému v 1. rade nebola podaná dôvodne, pretože k vadám nedošlo v dôsledku zavinenia žalovaného v 1. rade, v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť a zostal tak riešiť vzťah žalobkyne a žalovaného pôvodne v 2. rade - G. L..

17. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady ujmy spôsobenej jej vadným plnením zo strany žalovaného (odplata za vykonanie diela 1.000 eur), ako i ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku tohto vadného plnenia (cena dodaného materiálu 2.445,72 eura). Ujma spočívajúca v samotnej vadnosti diela je odčiniteľná len v rámci zodpovednosti za vady, na rozdiel od škody, ktorá mohla v dôsledku vadného plnenia nastať na iných veciach a hodnotách žalobkyne. Nároky zo zodpovednosti za vady a nároky zodpovednosti za škodu môžu obstáť súbežne. O vadu ide tam, kde ujma spočíva vo vadnom vykonaní diela a škodou je ujma, ktorá vznikla ako následok tohto vadného plnenia (opravy alebo úpravy). Súd žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1.000 eur ako zaplatenej odplaty za vykonanie diela posúdil ako nárok zo zodpovednosti za vady a nárok na zaplatenie sumy 2.445,72 eura, ktorú žalobkyňa zaplatila za nákup materiálu súd posúdil ako nárok zo zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 420 a nasl. OZ. Ujma spočívajúca v samotnej vadnosti diela je odčiniteľná len v rámci zodpovednosti za vady, preto nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.000 eur, ktorú zaplatila žalovanému za vykonanú prácu, súd posúdil podľa ustanovení § 655 ods. 2 OZ, keď žalovaný bezplatne vadu neodstránil, žalobkyňa zmluvu nezrušila a žiadala vrátiť zaplatenú cenu úpravy veci vo výške 1.000 eur. Škoda, ktorá v dôsledku vadného plnenia vznikla žalobkyňi nastala na iných veciach a hodnotách žalobkyne, konkrétne nastala vo výške 2.445,72 eura, ktorú sumu žalobkyňa zaplatila za nákup materiálu a tento materiál bol znehodnotený. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody. Súd sa s jeho námietkou nestotožnil a uplatnený nárok žalobkyne na náhradu škody za premlčaný nepovažoval a to z nasledovných dôvodov. Podľa § 102 OZ, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo. Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začiatok jej plynutia je významná skutočnosť, kedy sa poškodený dozvie o škode a kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Kamenný koberec sa realizoval podľa vyhodnotenia súdom do polovice novembra 2012, žalobkyňa vypovedala, že po dvoch - troch mesiacoch si všimla, že vidí betón, začalo sa to vylupovať, zostalo to prašivé, vylamovali sa kusy. To znamená, že to mohlo byť v polovici mesiaca január- február 2013. Žalobkyňa si uplatnila svoje práva u povinného subjektu, ktorý mohol za vzniknutú škodu zodpovedať - konkrétne u pôvodne žalovaného 1 - spoločnosti ATP TRADE, s.r.o. - reklamáciou v marci 2013, žalovaný v 1. rade reklamáciu prijal dňa 24.3.2013 a následne žalobkyňa reklamovala kamenný koberec reklamáciou zo dňa 15.7.2013 u pôvodne žalovaného 2 - G. L.. Až týmto dňom jej začala plynúť dvojročná subjektívne lehota, teda od 24.3.2013, resp. od 15.7.2013 a uplynula by 24.3.2015, resp. 15.7.2015, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 6.2.2015, teda v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá začala žalobkyni planúť až odo dňa, kedy si právo uplatnila u fyzickej alebo právnickej osoby s poukazom na ustanovenie § 102 OZ a § 655 ods. 2 OZ. Trojročná objektívna premlčacia doba ku dňu doručenia žaloby na súd neuplatnila, pričom táto začala plynúť momentom vzniku škodovej udalosti.

18. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že medzi žalobkyňou a žalovaným G. L. došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaný mal vykonať dielo - uložiť kamenný koberec ako pokrytie chodníkov a betónových plôch okolo rodinného domu žalobkyne, ktorú povinnosť si žalovaný aj splnil, za čo mu bola žalobkyňou vyplatená odmena vo výške 1.000 eur, pričom vykonané dielo postupom času začalo vykazovať neodstrániteľné vady, ktoré bránia žalobkyni v riadnom užívaní vecí. Predmetom zmluvy nebolo vytvorenie novej veci, ale úprava už existujúcej veci a to chodníkov a betónových plôch vo vlastníctve žalobkyne, smerujúca k zlepšeniu ich kvality a získaniu nových vlastností. Na daný zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade preto súd aplikoval ustanovenia o zmluve o oprave a úprave veci podľa § 652 - § 656 OZ, ako jedného z podtypov zmluvy o dielo a len pokiaľ osobitnej úpravy niet, vzťahujú sa naň všeobecné ustanovenia o zmluve o dielo. V danom prípade preto zodpovednosť žalovaného za vady vykonanej úpravy - kamenného koberca, ako i nároky žalobkyne zo zodpovednosti za tieto vady súd posudzoval podľa ust. § 652a nasl. OZ. Žalobkyňa vyplatila žalovanému odmenu vo výške 1.000 eur, žalovaný túto skutočnosť výslovne nepoprel, a súd teda vyplatenie odmeny 1.000 eur považoval za nesporné a to s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP.

19. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy, súd prvej inštancie vo svojom prvom rozhodnutí vo veci uviedol, že odstúpenie od zmluvy žalobkyňou preukázané nebolo, z listinných dôkazov nevyplýva, na pojednávaní to neuvádzala ani samotná žalobkyňa, uvádzala to len v žalobe, odstúpenie od zmluvy nevyplýva ani z písomnej reklamácie zo dňa 15.7.2013 adresovanej žalovanému. Odvolací súd uviedol, že išlo o podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu podopretej listinným dôkazom, na ktoré žalobkyňa pri svojom výsluchu i odkázala a ktoré žalovaný v 2. rade výslovne nepoprel, i jednostranný právny úkon podlieha pravidlám o výklade prejavu vôle zakotvený v § 35 ods. 2 OZ. Okrem toho obsah právneho úkonu je potrebné posúdiť i podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, Tento prístup súd uplatnil i vo vzťahu k jednostrannému právnemu úkonu žalobkyne zo dňa 15.7.2013 voči žalovanému v 2. rade označenému ako „Reklamácia diela kamenný koberec“. Žalobkyňa na pojednávaní výslovne uviedla, že od zmluvy neodstúpila, chcela vrátiť finančné prostriedky, alebo aby jej žalovaný zhotovil koberec nanovo, buď na náklady majstra alebo náklady ATP TRADE, s.r.o., pretože nevedela, či bol zlý materiál alebo práca. Chcela, aby jej žalovaný vrátil finančné prostriedky, alebo si to odpracoval. Súd potom opätovne posúdil právny úkon žalobkyne z hľadiska jej posledného vyjadrenia a vyhodnotil ho tak, že žalobkyňa ako objednávateľka si neuplatnila právo na zrušenie zmluvy v intenciách § 655 ods. 1 OZ, ako jeden z nárokov zo zodpovednosti za vady opravy alebo úpravy. Nevyužila svoje právo na zrušenie zmluvy, ani neodstúpila od zmluvy (odstúpenie od zmluvy má rovnaké právne účinky ako zrušenie zmluvy), a nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku podľa § 48 ods. 2 OZ a medzi účastníkmi nevznikol synalagmatický právny vzťah z bezdôvodného obohatenia (§ 457 OZ).

20. Realizáciu kamenného koberca súd považoval za stavebné práce. S poukazom na ustanovenie § 43g zákona č.50/1976 Zb., stavebné práce sú odborné činnosti, ktorými sa uskutočňuje stavba zo stavebných výrobkov. Stavebnými prácami sú aj montážne práce, ak sa nimi a) trvale a pevne zabudovávajú do stavby alebo sa zo stavby vynímajú stavebné výrobky, najmä prevádzkové zariadenia a zariadenia technického, energetického a technologického vybavenia stavby, b) stavba pripája na verejné dopravné a technické vybavenie územia. Ak sa podľa osobitných predpisov vyžaduje na vykonávanie určitých stavebných prác odborná kvalifikácia a zdravotná spôsobilosť, môže ich vykonávať iba fyzická osoba, ktorá má požadovanú odbornú kvalifikáciu a zdravotnú spôsobilosť. Ak sa na stavebné práce

vzťahujú bezpečnostné alebo hygienické predpisy, technické normy, všeobecne zaužívané pracovné postupy a návody výrobcu stavebných výrobkov na spôsob použitia, stavebné práce sa musia vykonať v súlade s nimi. Podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Stavby sa podľa stavebnotechnického vyhotovenia a účelu členia na pozemné stavby a inžinierske stavby. Inžinierske stavby sú okrem iného diaľnice, cesty, miestne a účelové komunikácie, nábrežia, chodníky a nekryté parkoviská /§ 43 odsek 3 písmeno a/ zákona č. 50/1976 Zb./ S poukazom na uvedené ustanovenia stavebného zákona, potom súd realizáciu kamenného koberca na chodník, resp. nekryté parkovisko - miesto pre parkovanie osobného vozidla považoval za stavebné práce ako odbornú činnosť realizovanú žalovaným, ktorou sa uskutočnila úprava inžinierskej stavby - chodníka, resp. nekrytého parkoviska a stavebnými prácami súd práce, ktorými dochádza k zhodnoteniu nehnuteľností.

21. Čo sa týka reklamácie, žalobkyňa reklamovala kamenný koberec reklamáciou zo dňa 15.7.2013 u žalovaného, kde uviedla, že predmetom reklamácie je havarijný stav v ktorom sa kamenný koberec nachádza, nesúdržnosť kameniva, drobenie, odlupovanie sa od podkladového betónu, nestálofarebnosť. Žiadala odstránenie diela na náklady žalovaného v 2. rade a vrátenie finančných prostriedkov za zakúpený materiál, aj vykonanú prácu. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že obsah reklamácie je zmätočný a neurčitý. V reklamacii je jasne uvedené, čo žalovaná reklamuje - havarijný stav kamenného koberca, nesúdržnosť kameniva, drobenie, odlupovanie sa od podkladového betónu, nestálofarebnosť a je v nej aj jasne uvedené, aký nárok si od žalovaného uplatňuje - odstránenie diela na náklady žalovaného a vrátenie finančných prostriedkov za zakúpený materiál, aj vykonanú prácu. Čo sa týka argumentov, že reklamácia nebola uplatnená včas, k tomu súd uvádza, že pri stavebných prácach je záručná doba 18 mesiacov /§ 654 ods. 1 OZ/. Reklamáciu si žalovaná uplatnila u žalovaného v čas v 18 mesačnej záručnej dobe, reklamácia je zo dňa 15.7.2013 a práce nemohli byť vykonávané v mesiaci október 2012, tak ako tvrdil žalovaný, ale až v mesiaci november 2012 a to s poukazom na dátum na faktúre ohľadne zakúpenia materiálu, čo bol 25.10.2012, to bol štvrtok. Je logické, že práce nemohli byť vykonávané skôr ako bol zakúpený tovar. Aj keby súd teoreticky pripustil, že žalovaný bol na ohľadne hneď na druhý deň po zakúpení tovaru dňa 26.10.2012, čo bol piatok a začal pracovať dňa 29.10.2012, čo bol pondelok a zobral by do úvahy výpoveď svedka, že práce trvali 14 - 15 dní, pretože sa to naťahovalo kvôli počasiu, tak potom by pracovali takmer do polovice novembra 2012. Žalobkyňa síce uviedla, že práce trvali 2-3 dni, avšak svedok K. L. vypovedal, že práce boli prerušované, že celková doba prác bola 14-15 dní. Potom od polovice novembra 2012 do polovice júla 2017 uplynula lehota 8 mesiacov, čo je v rámci 18 mesačnej záručnej doby a reklamácia teda bola uplatnená včas, k zániku práv zodpovednosti za vady nedošlo, žalobkyňa v záručnej dobe vady vytkla, uviedla konkrétne vady a zároveň aj uviedla aké právo si z dôvodu reklamovaných vád uplatňuje.

22. S poukazom na ustanovenie § 510 OZ, podľa ktorého uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla, zodpovedá žalovaný za ujmu, ktorá žalobkyňi vznikla a to je zapltenie sumy 3.445,72 eura, ktorá pozostáva zo sumy 2.445,72 eura za nákup materiálu, preukázané listinným dôkazom faktúrou č. 12139 zo dňa 25.10.2012 na sumu 2.445,72 eura, zapltenou žalobkyňou v hotovosti dňa 25.10.2012 a 1.000 eur vyplatená odmena žalovanému, pričom k vyplateniu odmeny neexistuje listinný dôkaz, svedok K. L. potvrdil vyplatenie odmeny 800-900 eur, žalovaný v 2. rade námietky voči vyplatenej odmene neuvádzal žiadne a keďže skutkové tvrdenie žalobkyne ohľadne vyplatenia odmeny 1.000 eur výslovne nepoprel, tak súd mal za preukázané, že žalobkyňa mu vyplatila odmenu 1.000 eur. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 OZ sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím peňazí. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Súd tak dospel k záveru, že žalobkyňi vznikla škoda vo výške 2.445,72 eura. Právo na náhradu škody nie je právom vyplývajúcim zo zodpovednosti za vady, všeobecná zodpovednosť za škodu spočíva na zásade zavinenia. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky ako je vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou a protiprávny úkon. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody alebo ušlého

zisku musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje toho, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. Z uvedeného súd dospel k záveru, že škoda vo výške 2.445,72 eura vzniknutá žalobkyni bola preukázaná, táto sporovaná ani nebola, rovnako bola zistená a preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti žalovaného s poukazom na závery znaleckého posudku, súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného, že nemožno objektívne vyhodnotiť skutočnú aplikovanú hrúbku kamenného koberca, sám žalovaný potvrdil, že nedodržel odporúčanú hrúbku 14 mm, keď na pojednávaní uviedol, že stali sa miesta, kde bol daný pol centimeter alebo centimeter, znalecký ústav meral hrúbku na 10 miestach a priemerná hrúbka bola 10,13 mm, minimálna hrúbka bola nameraná 6,11 mm, to znamená, že odporúčaná aplikovaná hrúbka nebola dodržaná. K ďalšej námietke, že podklad bol dostatočne očistený, súd uvádza, že znalecký ústav sa vyjadril jednoznačne, keď uviedol, že podklad nebol dostatočne očistený, na povrchu betónu sa nachádzala vrstva cementového mlieka. Čo sa týka počasia a obdobia, kedy bolo dielo zhotovené, žalobkyňa tvrdila, že to bolo v novembri, práce trvali asi 2-3 dni, počasie v čase vykonávania prác bolo dobré, nemrzlo, ani nepršalo. Svedok K. L. uviedol, že to bolo v októbri, najskôr boli na obhliadke, najskôr sa brúsil podklad betónu, potom začala realizácia a pokládka. Počasie keď pokladali kamenný koberec bolo slnečné, niekedy pod mrakom, cez deň bolo od 15-18 stupňov. Koberec pokladali asi 14-15 dní. Naťahovalo sa to kvôli počasiu. Uvedené súd vyhodnotil tak, že práce nemohli byť vykonávané v mesiaci október 2012, ale v mesiaci november 2012 a to s poukazom na dátum na faktúre ohľadne zakúpenia materiálu, čo bol 25.10.2012, to bol štvrtok. Aj keby súd teoreticky pripustil, že žalovaný bol na ohliadke hneď na druhý deň po zakúpení tovaru 26.10.2012 v piatok a začal pracovať 29.10.2012 v pondelok a zobral by do úvahy výpoveď svedka, že práce trvali 14 - 15 dní, pretože sa to naťahovalo kvôli počasiu, tak potom by pracovali takmer do polovice novembra 2012 a znalecký ústav uviedol, že v novembri 2012 sa deň s teplotou nad 10 stupňov kedy nepršalo nevyskytol, potom je správny záver, že sa nedodržala minimálna teplota 10 stupňov počas spracovania a zretia kamenného koberca. K otázke vlhkosti materiálu sa znalecký ústav nevedel vyjadriť, pretože vlhkosť materiálu sa nemerala, ale potvrdil s poukazom na počet daždivých dní a vonkajšiu vlhkosť, že podklad nespĺňal požiadavku pre najvyššiu prípustnú vlhkosť betónu. Znalec sa jednoznačne vyjadril že nebol dodržaný technologický predpis v časti prípravy podkladu a v časti aplikácie, to že s tým, že žalovaný v 2. rade nesúhlasí, je jeho tvrdenie ničím nepodložené. Tvrdenie žalovaného, že dielo malo vady výlučne v dôsledku nekvality dodaného materiálu, ktorý nevyhovoval deklarovaným parametrom, že výrobca skúšal nový typ chémie preukázané nebolo a nevyplýva to ani zo znaleckého posudku a záverov na otázku č. 7, pretože prvou príčinou vzniku vád je porušenie prídržnosti kamenného koberca k povrchovej vrstve betónu spôsobené nedostatočne pripraveným očisteným a vysušeným a nenapenetrovaným podkladom. Druhou príčinou vzniku vád je výrazné zníženie mechanických vlastností kamenného koberca, čo mohlo byť spôsobené nesprávnym pomerom miešania jednotlivých zložiek kamenného koberca, kvalitou dodaného materiálu ktorý nevyhovoval deklarovaným parametrom, nedodržaním predpísaných teplotno-vlhkostných podmienok pri realizácii, kombináciou uvedených príčin a z uvedeného záveru nie je možné vyvodit', že dielo malo vady výlučne v dôsledku nekvality dodaného materiálu. Znalecký ústav pripustil, že použitie epoxidu od jedného dodávateľa a tvrdila od druhého dodávateľa môže mať zásadný vplyv na mechanické vlastnosti kamenného koberca, neuviedol to však ako príčinu vzniku vád diela v predmetnej veci, výrobca musí zabezpečiť, že hotový výrobok spĺňa deklarované parametre, čo bolo v konaní preukázané listinnými dôkazmi a to vyhlásením zhody zo dňa 28.6.2013, z ktorého vyplýva, že výrobok PRESSTONE kamenný koberec je v zhode s ustanoveniami smernice rady 89/106/EHS, ak je zabudovaný v súlade s návodom na použitie a že sa na výrobok a jeho výrobu uplatňuje EN13813. PRESSTONE Kamenný koberec je zmes kameniva PRESSTONE a živice a tvrdidla PRESSTONE. Predložený bol technický list, ktorý je podkladom pre kladenie kamenného koberca, Certifikát výrobku k materiálu syntetická živica na báze epoxidov, aj vyhlásenie o zhode. Preto mal súd za preukázané zavinenie žalovaného, ktoré je v príčinnej súvislosti so vznikom škody u žalobkyne. Súd doplnil dokazovanie výsluchom riešiteľa znaleckého posudku, ktorý na pojednávaní potvrdil, že došlo tu k dvom závažným porušeniam, koberec nepriľnul k podkladu, pretože podklad nebol správne pripravený a druhé porušenie, že celý koberec sa drobil a mal nízke mechanické vlastnosti. Povrch nebol očistený, vyplývalo to z vizuálneho posúdenia na zadnej strane odpadnutých častí bolo cementové mlieko a na základe skúšky - robili test súdržnosti povrchov. Ak by bol podklad mokry, koberec by sa neodlepil okamžite, mal by nižšiu hodnotu prídržnosti. Odlupoval by sa pod vplyvom ďalších mechanických vplyvov. Ak by sa betónový povrch očistil, nebolo by tam

cementové mlieko. Rozdielna hrúbka nie je príčinou, poruchy boli rovnaké aj na väčšej, aj na nižšej hrúbke. Prídržnosť koberca k podkladu bola nula.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 3.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 6.2.2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom úrok z omeškania je žalobkyni priznaný s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. zvýšená o päť percentuálnych bodov ako určuje ECB, počiatok omeškania je deň doručenia žaloby na súd 6.2.2015.

24. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením /§ 262 CSP/. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mala plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobkyňa, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, ktorou je žalovaný a v konaní neboli zistené výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u žalobcu.

25. O nároku znalca na trovy konania voči v konaní neúspešnému žalovanému súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP a § 253 CSP a 255 CSP. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku.

26. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje žalovaný za nesprávny a nespravodlivý a jeho odôvodnenie za zmätočné, nelogické a nepresvedčivé. Žalovaný poukázal na to, že nie je mu zrejmé, na základe čoho súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1000 eur žalobkyni titulom nároku zo zodpovednosti za vady, keď súčasne konštatoval, že žalobkyňa od zmluvy neodstúpila, respektíve nežiadala zmluvu zrušiť. Ak nedošlo k zrušeniu zmluvy, nemôže predsa žalobkyňa požadovať vrátenie zaplatenej ceny za aplikáciu kamenného koberca. Poukázal na § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo na vrátenie zaplatenej ceny možno vyvodiť jedine z práva na zrušenie zmluvy. Ani z primeraného zníženia ceny úpravy veci nemožno odvodiť právo na vrátenie celej zaplatenej ceny. Závery prvoinštančného súdu sú nelogické a nepochopiteľné. Podľa názoru žalovaného je obsah podania žalobkyne zo dňa 15.07.2013 neurčitý, zmätočný a nespĺňa náležitosti reklamácie. Nie je z neho známe, akého nároku sa vlastne žalobkyňa domáhala. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že od zmluvy neodstúpila. Chcela vrátiť finančné prostriedky, alebo aby jej žalovaný zhotovil koberec. Žalovaný bol toho názoru, že išlo o absolútne neplatný právny úkon. Žalobkyňa riadne nereklamovala úpravu veci, pretože zrozumiteľne nevyjadrila, ktorý nárok z väd si uplatňuje. Pokiaľ išlo o tvrdenie žalobkyne, že od zmluvy odstúpila pri údajných ústnych reklamáciách, toto sa nezakladá na pravde, pretože žiadne ústne reklamácie neboli z jej strany nikdy vykonané ani v konaní preukázané.

27. Súd nesprávne posúdil otázku včasnosti uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a s tým súvisiacu otázku, či aplikácia kamenného koberca je alebo nie je stavebnou prácou. Podanie označené ako reklamácia bola zaslaná žalobkyňou žalovanému až po uplynutí záručnej doby, ktorá bola v tomto prípade trojmesačná, keďže aplikácia kamenného koberca nie je stavebnou prácou. Prvoinštančný súd založil svoje odôvodnenie ohľadne charakteru prác ako stavebné práce, výlučne podľa ustanovení stavebného zákona. Žalovaný neuskutočňoval stavbu, ale len upravoval už uskutočnenú existujúcu stavbu, t. j. menil jej povrch. V zásade sa aplikoval kamenný koberec z estetických dôvodov ako dekoračná vrstva. Nevznikla nová vec, stavba, a nie každá povrchová úprava stavby musí byť stavebnou prácou. Pri pokládke kamenného koberca sa nejedná ani o montážne práce, pretože sa nejedná o stavebné práce a strany sporu sa nedohodli na žiadnej osobitnej záručnej dobe, bola záručná doba podľa zákona 3 mesiace. Žalobkyňa zaslala žalovanému svoje podanie označené ako „reklamácia diela kamenný koberec“ až listom zo dňa 15.7.2013. Jej práva zo zodpovednosti za vady v tom čase už boli prekludované.

28. Žalovaný považoval za nesprávny aj záver súdu o tom, že nárok žalobkyne na náhradu škody nie je premlčaný. Poukazovanie súdu a rovnako tak žalobkyne na § 102 Občianskeho zákonníka je nesprávne. Toto ustanovenie je totiž použiteľné pri právach zo zodpovednosti za vady, kedy je potrebné najskôr si uplatniť právo dotknutej osoby riadnou a včasnou reklamáciou, a až následne od tohto okamihu začne plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na súde. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k právu na náhradu škody, nie právo zo zodpovednosti za vady, keďže tento nárok žalobkyňa ani riadne a včas neuplatnila. Pri práve na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať § 102 Občianskeho zákonníka. Pre premlčanie práva na náhradu škody sú preto rozhodné len premlčacie doby uvedené v paragrafe 106 Občianskeho zákonníka, z ktorého jasne vyplýva odkedy začínajú plynúť. Žalovaný konštatoval, že podľa vyjadrení žalobkyne na pojednávaní dňa 13.5.2015 uviedla, že kamenný koberec sa rozpadol po dvoch - troch mesiacoch. Uvedené zistila už po dvoch mesiacoch aplikácie. Žalobkyňa si tak uplatnila svoje právo po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože aj keby žalovaný pripustil, že úprava bola realizovaná v novembri, po uplynutí dvoch mesiacov došlo k zisteniu škodovej udalosti najneskôr 31.1.2013, a preto podanie žaloby dňa 6.2.2015 bolo po uplynutí premlčacej doby.

29. Žalovaný ďalej uviedol, že samotný súd poukázal na to, že vznik škody musí byť bez pochybností spôsobený práve porušením povinnosti, musí byť daná príčinná súvislosť. Už len samotný fakt, že súd cituje v rozsudku ustanovenia znaleckého posudku vypracovaného dňa 05.04.2016 technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o., kde ako jedna z príčin rozpadnutia kamenného koberca bola uvedená aj nekvalita materiálu, svedčí o tom, že nebola jednoznačne preukázaná zodpovednosť žalovaného za škodu. Žalovaný opakovane poukazoval v konaní na to, že znalecký posudok je nesprávny a nepoužiteľný vo viacerých častiach. Znalecká organizácia skúmala kamenný koberec, ktorý z väčšej časti už ani neexistoval, vychádzala z nesprávnych vstupných údajov a nedatovaných dokumentu. Sama znalecká organizácia pripustil až na niektoré otázky nie je možné jednoznačne odpovedať. Výsluch znalca na pojednávaní všetky tieto rozpory neodstránil, jeho odpovede boli veľakrát vyhybavé a účelové. Len pre úplnosť žalovaný uviedol, že vypracovanie nového znaleckého posudku tomto prípade nie je možné, keďže kamenný koberec už v súčasnosti neexistuje a aj v čase skúmania znaleckou organizáciou bol z veľkej časti rozpadnutý, respektíve sa tam nenachádzal.

30. Podľa záverov znaleckého posudku ani odborného vyjadrenia hrúbka kamenného koberca nemala žiaden vplyv na rozpadnutie kamenného koberca. Hrúbka koberca mala odporúčací nie záväzný charakter. Pokiaľ išlo o prípravu podkladu, žalovaný nesúhlasil s tým, že podklad bol nedostatočne očistený pred aplikáciou kamenného koberca. Betónovú plochu riadne očistil pomocou kartáčov a kefy a karbobrúsky. Prvoinštančný súd zrejme vychádzal zo znaleckého posudku, respektíve vyjadrenia znalca na pojednávaní, avšak vôbec nevzal do úvahy protichodné závery odborného vyjadrenia B., ktorý uviedol, že na vzorkách - fotografiách nebola vrstva mlieka. Navyše, výsledky skúšok sú neobjektívne, pretože boli vykonané na 3 a pol roka otvorenom betónovom podklade. Ak by bol povrch nedostatočne očistený, došlo by k oddeleniu koberca od betónového podkladu vcelku, pričom tento kamenný koberec ako taký by držal pohromade. V danom prípade sa však koberec rozpadal postupne na úplne malé kamienky. Pokiaľ išlo o nepoužitie penetrácie, tak na 11. strane znaleckého posudku sa uvádza, že v súčasnosti je súčasťou výrobku aj penetrácia na báze epoxidov. V dokladoch z obdobia realizácie predmetného koberca sa výrobok s penetráciou neuvádzal. Žalovaný neporušil žiadnu svoju povinnosť, keď podklad neaplikoval penetráciou. V čase realizácie úpravy vecí z návodu použitie penetrácie nevyplývalo. Žalovaný poukázal na pochybnú faktúru datovanú raz 25.10.2012, inokedy 31.10.2012. Dodávateľ materiálu faktúru zo dňa 25.10.2012 ani neeviduje na meno žalobkyne. Výpočty súdu majú niekoľko logických nedostatkov. Nie je mu zrejme, prečo by žalovaný nemohol práce vykonávať aj cez víkend a musel by nastúpiť až v pondelok. Súd dospel k nesprávnym záverom ohľadne termínu zhotovenia kamenného koberca, a preto dospel k nesprávnym záverom o nevhodnom počasí pre realizáciu. Údaje o teplote v novembri 2012 sú podľa názoru žalovaného skreslené a nesprávne vyhodnotené. Vychádzalo sa z teploty zaznamenatej na letisku Nitra, ktoré bolo vzdialené 6,5 kilometra od miesta realizácie. Malo byť prihliadané k najvyšším teplotám nielen priemernými teplotami. Z najvyšších teplôt uvedených v znaleckom posudku vyplýva, že v mesiaci november 2012 bolo 13 dní s najvyššou teplotou nad 10 stupňov, kedy nepršalo. Znalecká organizácia nesprávne uviedla, že v novembri 2012 bol len 1 deň s priemernou teplotou nad 10 stupňov, kedy nepršalo. V skutočnosti to boli dva. Žalovaný poukazoval na fakt, že teplota vonkajšieho prostredia nemá žiaden vplyv na rozpadnutie kamenného koberca, pretože ak sa chemická reakcia pri zmiešaní epoxidu a živice naštartuje, už sa nezastaví, maximálne sa môže spomaliť.

31. Pokiaľ išlo o kvalitu materiálu, žalovaný uviedol, že v závere znaleckého posudku v odpovedi na otázku číslo 7 znalecká organizácia uviedla ako prvú príčinu vzniku väd porušenie pridržnosti kamenného koberca k povrchovej vrstve betónu a ako druhú príčinu výrazné zníženie mechanických vlastností kamenného koberca. Ako dôvody boli uvedené nesprávny pomer miešania, kvalita dodaného materiálu, nedodržanie predpísaných tepelno- vlhkosťných podmienok pri realizácii, kombinácia uvedených príčin. Keďže miešaný materiál vytvrdol, preto zníženie mechanických vlastností nemohlo byť spôsobené nesprávnym pomerom miešania. Žalovaný poukázal na odkaz v znaleckom posudku, ktorý uvádza, že jednoznačné stanovenie príčiny zníženia mechanických vlastností kamenného koberca vyžaduje ďalšie dokazovanie, ktoré by finančne prevýšilo výšku spôsobenej škody. Takisto súd nevyhodnotil tvrdenia znalca, že výrobok nebol mrazuvzdorný, čo znamená, že nebol vhodný do exteriéru. Bolo treba prihliadnuť aj k tomu, že výrobok má nízke mechanické vlastnosti aj pri vyhotovovaní vzoriek v laboratóriu presne podľa návodu na použitie. Tu ale treba dodať, že skúšobné vzorky sa vyhotovovali z pôvodného kameniva žalobkyne, ale chémia - obe zložky bola dodaná od výrobcu, viď strana 7 znaleckého posudku s poznámkou, že nemožno žiadať chémiu od žalobkyne, pretože už na stavbe žiaden zbytok chémie nebol. Súd sa nijako nevysporiadal ani s tým, že samotný výrobca ponúkol žalobkyni odškodné, čo priznala aj žalobkyňa. Ani vyhlásenie zhody výrobku neurčuje jeho kvalitu.

32. Žalovaný poukázal na článok 15 ods. 1 a § 191 ods. 1 CSP, pričom konštatoval, že rozsudku chýba riadne vysvetlenie hodnotenia dôkazov v ich vzájomnej súvislosti. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne.

33. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že na ostatnom pojednávaní pred súdom dňa 05.10.2020 bol vypočutý znalec Ing. D. H., ktorý bol riešiteľom uvedeného znaleckého posudku. Na uvedenom pojednávaní bola prítomná strana žalovaných a mali možnosť znalcovi klásť otázky, pričom znalec na všetky položené otázky odpovedal a jednoznačne vyvrátil všetky argumenty žalovaného. Ak by žalovaný ako dodávateľ splnil povinnosť viesť stavebný denník, nemal by problém preukázať, kedy v skutočnosti uvedené práce boli realizované, za akých poveternostných podmienok a v akom stave prebral stavenisko. Je logické, že už fakt, že posudok vypracoval technický a skúšobný ústav a že na posudzovanie používal STN stavebné znamená, že v danom prípade išlo o stavebné práce. Znalec na pojednávaní uviedol, že sa jedná o stavebný výrobok, stavebnými prácami zabudovanými do stavby. Záručná doba preto bola 18 mesiacov. Žalobkyňa nakúpila materiál dňa 25.10.2012. Z uvedeného je zrejmé, že práce nemohli byť pred týmto termínom realizované. Podľa údajov žalobkyne práce boli realizované a dokončené koncom mesiaca november 2012, čo vyplýva aj z výsluchu svedka K. L., brata žalovaného. Žaloba podaná dňa 06.02.2015 bola podaná včas. Bolo treba vychádzať z ustanovenia § 102 Občianskeho zákonníka.

34. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že nie je pravda, že žalovaný si mohol nechať vypracovať nový znalecký posudok, pretože samotný znalecký posudok z roku 2016 bol vypracovaný po viac ako troch rokoch od rozpadnutia sa kamenného koberca. Preto nie je možné vypracovať znalecký posudok. Preto bolo pre žalovaného nemožné nechať si vypracovať ďalší znalecký posudok v čase doručenia znaleckého posudku z apríla 2016. Žalobkyňa dôkazné bremeno neuniesla, preto mala byť žaloba zamietnutá. Znalec na pojednávaní nevedel zodpovedať všetky položené otázky a na viaceré otázky odpovedal vyhýbavo a účelovo.

35. Pokiaľ išlo o povinnosť viesť stavebný denník, tomto prípade pokládka kamenného koberca nie je stavebnou prácou, preto logicky nemal byť vedený ani stavebný denník. Stavebný zákon ani nekonkretizuje obsah stavebného denníka tak, ako to účelovo uvádza žalobkyňa vo vyjadrení. Majú sa zaznamenávať všetky podstatné udalosti, ktoré sa stali na stavenisku. Záver súdu o tom, že práce mohli byť vykonávané najskôr od 26.10.2012 je nesprávny, pretože tak obhliadka, ako aj prípravné práce mohli byť vykonávané pred zakúpením tovaru. V čase vykonávania prác bolo dobré počasie, nemrzlo ani nepršalo, čo potvrdil aj svedok K.. Nie každá práca, na ktorú by sa eventuálne použil návod či technická norma, je stavebnou prácou. Nie každá povrchová úprava stavby musí byť stavebnou prácou. Je potrebné dôsledne rozlišovať medzi pojmi stavebný výrobok a stavebné práce. Žalovaný neuskutočňoval stavbu, ale len upravoval už uskutočnenú stavbu, menil jej povrch. Zhotovená stavba už bola funkčná aj bez povrchovej úpravy vo forme kamenného koberca. Ak by išlo o stavbu, mala požiadať o stavebné povolenie. Žalovaný namietal premlčanie práva na náhradu škody, preto sa nemožno odvolávať na § 102 Občianskeho zákonníka.

36. K vyjadreniu žalovaného podala stanovisko žalobkyňa v tom smere, že sa v plnom rozsahu odvoláva na svoje vyjadrenie k odvolaniu. Žalovaná sa snažila spochybníť hodnovernosť znalca, avšak nedôvodne. V roku 2016 ešte časť koberca existovala, a preto žalovaný, ak nesúhlasil so závermi uvedeného znaleckého posudku, mal dostatok času si nechať vypracovať kontrolný znalecký posudok.

37. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo vyhovujúcej časti priznaného nároku potrebné podľa § 388 CSP zmeniť (tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku) a vo zvyšku žalobu zamietnuť. Uvedená zmena sa týka aj výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, vrátane náhrady trov znalca.

38. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

39. Odvolací súd konštatuje, že pôvodne sa žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 06.02.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil pôvodne žalovanému v 1. rade (ATP TRADE s.r.o.) povinnosť zaplatiť jej sumu 2.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 06.02.2015 do zaplataenia, aby žalobkyne bola uložená povinnosť umožniť žalovanému v 1. rade na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne nachádzajúce sa v U. odstránenie kamenného koberca a žalovaný v 1. rade je povinný na vlastné náklady odstrániť kamenný koberec a tento odviezť na vlastné náklady z nehnuteľnosti žalobkyne, ďalej aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť jej sumu 1.000 eur s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 06.02.2015 do zaplataenia, eventuálne, aby súd uložil žalovanému v 2. rade (G. L.) povinnosť zaplatiť jej sumu 3.445,72 eura s 5,05 % - ným úrokom z omeškania ročne od 06.02.2015 do zaplataenia. Žalobu odôvodnila tým, že u žalovaného v 1. rade zakúpila tovar - kamenný koberec, zaplatila zaň sumu 2.445,72 eura, dielo vykonal žalovaný v 2. rade v novembri 2012, po niekoľkých mesiacoch sa kamenný koberec začal droliť, oddeľovať od betónového podkladu, vyskytovali sa na ňom flaky.

40. Odvolací súd ďalej konštatuje, že napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozsudkom prvoinštančného súdu, pričom žalovanou stranou zostal len žalovaný, pán G. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom priznal celý uplatnený nárok žalobkyne voči žalovanému (pôvodne žalovaný v 2. rade), pretože právne uzavrel, že bola uzavretá zmluva o oprave a úprave veci, že išlo o stavebné práce, nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, uplatnený nárok z väd a škody nebol prekludovaný, ani premičaný, práce neboli vykonané riadne porušením povinnosti žalovaného.

41. Podľa § 652 ods. 1 OZ, ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci, zhotoviteľovi vzniká právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci.

42. Podľa § 652 ods.2 OZ, opravou veci je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady veci, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Úpravou veci je o činnosť, ktorou sa najmä mení povrch veci alebo jej vlastnosti.

43. Podľa § 653 ods. 1 OZ, zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe.

44. Podľa § 653 ods. 2 OZ, zhotoviteľ zodpovedá tiež za vady, ktorých príčinou je vadnosť veci, ktorá sa má opraviť alebo upraviť, alebo nevhodnosť pokynov objednávateľa, ak ho na vadnosť veci alebo nevhodnosť pokynov neupozornil.

45. Podľa § 654 ods. 1 OZ, záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná alebo osobitnými predpismi ustanovená inak, pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

46. Podľa § 655 ods. 1 OZ, ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu

nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy.

47. Podľa § 655 ods. 2 OZ, práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy alebo úpravy sa do záručnej doby nepočíta a zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy alebo úpravy a o čase jej trvania.

48. Podľa § 457 ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

49. Podľa § 510 OZ, uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

50. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

51. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

52. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

53. Odvolací súd uvádza, že z pohľadu naplnenia zásad civilného súdneho konania sa proces spravodlivo „nachádzacieho“ stavu potýka s problematikou vyvažovania miery dokazovania zisteného skutkového stavu na jednej strane a skutočným stavom (objektívnou pravdou), ktoré sa môžu a nemusia zhodovať. Sporový civilný proces je založený na potrebe zistenia skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP). Dostatočnosť hľadania pravdy je determinovaná potrebou napĺňať potreby právnej istoty účinne a spravodlivo. V procese hľadania (potrebnej) pravdy sa civilného sporového procesu zúčastňujú súd (napr. § 150 ods. 2 CSP), strany konania (§ 149, § 151 CSP) a iné zúčastnené osoby. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu zavŕšeného v zákonomnom postupe dokazovania. Z tejto zásady vyplýva, že nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 132 CSP, podľa ktorého sporové strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania.

54. Nemožno prehliadnuť, že v tomto prejednávacom prípade a v aktuálnom stave ďalší a iný priamy dôkaz týkajúci sa posudzovania samotného kamenného koberca získať nemožno (kamenný koberec už neexistuje ako ani jeho zložky). Základným východiskom pre možnosť priznať žalobcom uplatnený nárok je, že rozhodujúce tvrdené skutočnosti žalobca aj preukáže. Je tomu tak aj v tomto prípade, kedy žalobca musel tvrdiť takú sumu skutkových okolností a tieto aj v prípade spornosti preukázať, ktoré budú viesť k uneseniu dôkazného bremena a možnosti súdu procesný nárok priznať. V prípade označenia výsledku dokazovania s charakteristikou označujúcou unesenie dôkazného bremena spojením „bolo dokázané“, možno konštatovať, že bolo zákonnej požiadavke zistenia skutkového stavu urobené zadost'. Niekedy je možné v procese dokazovania označiť skutočnosť za dokázanú, aj keď v bežnom živote možno takú skutočnosť označiť napr. „len“ za osvedčenú, pravdepodobnú, prijateľnú, alebo, že sa nevylučuje jej existencia. Činnosť súdu musí napĺňať základné postuláty materiálneho právneho štátu s prihliadnutím na zákaz odopretia spravodlivosti, právnu istotu a najmä spravodlivosť.

55. Možno konštatovať, že žalobkyňa si objednala vyhotovenie kamenného koberca, pričom z pohľadu času tento nevydržal ani „laicky“ prijateľný čas vo funkčnosti a prevedení, na ktoré bol kamenný koberec vyhotovovaný a z úpravy veci kamenným kobercom nemala žalobkyňa nič. Zaplatila cenu práce a materiál použitý na jeho realizáciu. Materiál dodala žalobkyňa žalovanému. Žalobkyňa pôvodne žalovala o svoj nárok tak predajcu materiálu (nevylučujúc vadnosť materiálu), ako aj žalovaného, ako dodávateľa

úpravy vecí. Žalovaný mal postavenie dodávateľa služby, pričom žalobkyňa nebolo možné označiť inak, ako slabšiu (procesnú) stranu, ktorej hmotnoprávny základ pramenil, okrem ustanovenia § 652 Občianskeho zákonníka, aj z ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

56. Prednostne sa odvolací súd vyjadruje k správnym záverom prvoinštančného súdu o včasnom uplatnení práva zo zodpovednosti za vady a náhrady škody. Keďže uvedené závery prameňa z čiastkových skutočností, ktoré boli sporné a sú rozobraté odvolacím súdom v ďalšom obsahu tohto rozhodnutia, odvolací súd len konštatuje, že nárok vyplývajúci z neodstrániteľných väd bez možnosti ďalšieho použitia kamennej úpravy, a pretože išlo o stavebnú činnosť, bol uplatnený v 18 mesačnej prekluzívnej zákonnej záručnej dobe v podobe odstúpenia od zmluvy (zrušenie zmluvy) o úprave a oprave vecí. Pokiaľ išlo o premlčanie, nárok na náhradu škody bol uplatnený v subjektívnej a objektívnej premlčacej dobe, pričom plynutie subjektívnej premlčacej doby začalo v polke mesiaca február 2013, pričom žaloba bola uplatnená dňa 06.02.2015, teda v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

57. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že išlo o vzťah založený zmluvou o oprave a úprave vecí. Správnymi skutkovými zisteniami prvoinštančného súdu boli závery, že žalobkyňa zakúpila u (pôvodne žalovaného v 1. rade) spoločnosti ATP TRADE, s.r.o. tovar - kamenný koberec korálový exkluzív 203 v množstve 93 m³, v sume 2.445,72 eura. Túto sumu žalobkyňa uhradila (pôvodne) žalovanému v 1. rade. Pri kúpe kamenného koberca jej žalovaný v 1. rade odporučil na uloženie kamenného chodníka žalovaného (pôvodne v 2. rade a ďalej len „žalovaný“) G.. Za vykonanú prácu žalovanému zaplatila odmenu vo výške 1.000 eur. Žalovaný vyplatenie odmeny 1.000 eur nepopieral. Žalobkyňa zaslala žalovanému v 1. rade (list) - označený ako reklamácia, v ktorom uviedla, že predmetom (reklamácie) je stav výrobku, ktorý po zapracovaní nespĺnil žiadnu z vlastností deklarovaných predajcom, konkrétne - rozdielna farebnosť flaky, pevnosť a priľnavosť, kamenný koberec sa drolí, oddeľuje od betónového podkladu. Žiadala o vrátenie peňazí za zakúpený tovar a odstránenie stavby na ich náklady. Predtým žalovaný v 1. rade reklamáciu prijal dňa 24.03.2013, na reklamáciu odpovedal písomne kde uviedol, že po kontrole technika bola identifikovaná chyba v nedodržaní technologických postupov pri pokládke: miešaním produktu v minimálnom časovom trvaní 3 minúty, dodržaním správnej hrúbky kamenného koberca.

58. Prvoinštančný súd správne zistil, že následne žalobkyňa doručila žalovanému list zo dňa 15.07.2013 a podľa prvoinštančného súdu reklamovala dielo - kamenný koberec - u žalovaného, kde uviedla, že predmetom reklamácie je havarijný stav, v ktorom sa kamenný koberec nachádza, nesúdržnosť kameniva, drolenie, odlupovanie sa od podkladového betónu, nestálofarebnosť. Žiadala odstránenie diela na náklady žalovaného a vrátenie finančných prostriedkov za zakúpený materiál, aj za vykonanú prácu.

59. Žalovaný na „reklamáciu“ odpovedal písomne dňa 13.08.2013 prostredníctvom právneho zástupcu, kde uviedol, že pri aplikácii stavebného povrchu postupoval profesionálne, striktne sa riadil návodom výrobcu PRESSBETON s.r.o. Bučany, čo sa týka technologického postupu. S profesionálnou starostlivosťou pripravil podklad tak, aby bol pevný a čistý. Tak isto profesionálne postupoval pri miešaní živice a tvrdidla a následne s kamenivom dodržal viac ako minimálne 3 minúty doby miešania. Rešpektoval minimálnu hrúbku kamenného koberca 12-15 mm. Povrch bol riadne uhladený. Pri aplikácii si nevšimol vady materiálu, po aplikácii si všimol určitú farebnú rozdielnosť, na ktorú žalobkyňa upozornil. Vady materiálu v tomto prípade kvalita chémie živica a tvrdidlo sa môžu prejaviť až po aplikácii po dlhšom časovom období.

60. Pokiaľ išlo o otázku kedy bolo dielo spočívajúce v úprave vecí vykonávané a vykonané odvolací súd odkazuje, prihliadajúc na slabšiu stranu v konaní, a povinnosť žalovaného viesť denníkové záznamy o podstatných okolnostiach realizácie stavebných prác, na záver prvoinštančného súdu, prameňiaci (vychádzajúc z hodnoverných a nespochybných tvrdení žalobkyne), že práce nemohli byť vykonávané v mesiaci október 2012, ale v mesiaci november 2012 a to s poukazom na dátum na faktúre ohľadne zakúpenia materiálu, čo bol 25.10.2012, to bol štvrtok. Aj keby súd teoreticky pripustil, že žalovaný bol na ohliadke hneď na druhý deň po zakúpení tovaru 26.10.2012 v piatok a začal pracovať 29.10.2012 v pondelok a zobral by do úvahy výpoveď svedka, že práce trvali 14 - 15 dní, pretože sa to naťahovalo kvôli počasiu, tak potom by pracovali takmer do polovice novembra 2012. Žalobkyňa vypovedala, že po dvoch - troch mesiacoch si všimla, že vidí betón, začalo sa to vylupovať, zostalo to prašivé, vylamovali sa kusy.

61. V prejednávanom prípade bolo potrebné, podľa názoru odvolacieho súdu, prihliadnuť na skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ realizujúci stavebnú činnosť mohol súdu doložiť doklady týkajúce sa denníkových záznamov konkrétnych dní, kedy vykonával úpravu veci aplikáciou kamenného koberca, a tým mohol rozptýliť pochybnosti, ktoré aj v odvolacom konaní vzniesol vo vzťahu k času kedy bol kamenný koberec realizovaný. Ak tak neurobil, tvrdenia žalobkyne boli z pohľadu spravodlivo zisťovaného skutkového stavu považované za hodnoverné.

62. Odvolací súd sa priklonil k záveru o vyjadrenom časovom rozptyle vedomosti žalobkyne o existencii vád a vzniknutej škode (vyjadrené súdnym zistením o dvoch, troch mesiacoch) k „hornej hranici“ troch mesiacov od realizácie kamenného koberca, kedy žalobkyňa nadobudla záver, že úprava veci vykazuje neodstrániteľné vady a nepoužiteľnosti úpravy kamenným kobercom a s tým súvisiacu škodu na poskytnutom materiáli. Hoci žalovaný v odvolaní poukazoval na 2 mesiace, po ktorých, od aplikácie kamenného koberca, mala žalobkyňa nadobudnúť vedomosť o vadách a škode, podľa názoru odvolacieho súdu bez ďalšieho nebolo možné zúžiť rozptyl na 2 mesiace od vykonania kamenného koberca, ale uvedený rozptyl bolo treba chápať tak, že po uplynutí troch mesiacov mohla bezpečne rozpoznať existenciu vád a ich charakter (neodstrániteľný a viac kamenný koberec nepoužiteľný). Vedomosť žalobkyne o škode a potencialite subjektov, škodcov, ktorí prichádzajú do úvahy, bolo možné zistiť (a bolo zistené) v polke mesiaca február 2013 (teda po uplynutí 3 mesiacov). Z uvedeného vyplýva, a to sa odvolací súd vracia (aj) v odvolaní žalovaným namietanej zle prvoinštančným súdom vyhodnotenej otázke premlčania nároku na náhradu škody zo strany žalovaného, že ak v polke februára 2013 začala plynúť subjektívna 2 ročná premlčacia doba, neuplynula v čase uplatnenia nároku na súde dňa 06.02.2015. Nárok na náhradu škody bol uplatnený v premlčacej dobe a premlčanie bolo posudzované podľa ust. § 106 ods. 1, 2 OZ. V prípade náhrady škody nebolo možné aplikovať ust. § 102 ods. 2 OZ.

63. Odvolací súd vyhodnotil závery prvoinštančného súdu za správne a prijateľné (dokázané) vrátane zdroja poznania takých záverov (znalecké skúmanie), že počas realizácie diela nebola dodržaná minimálna teplota 10 stupňov počas spracovania a zretia kamenného koberca. Priemerná teplota v rozhodujúce dni zodpovedá potrebe zisťovať stav počasia v čase realizácie kamenného koberca. V novembri 2012 bol iba jeden deň s priemernou dennou teplotou nad 10 stupňov, kedy nepršalo. Deň s najnižšou dennou teplotou nad 10 stupňov, kedy nepršalo, sa v novembri 2012 nevyskytol. Či bol počas realizácie materiál v kontakte s vodou alebo mechanickým zaťažením, nebolo možné jednoznačne zodpovedať, vlhkosť materiálu pred zabudovaním sa nemerala. Pri 9-tich daždivých dňoch v novembri 2012 a priemernej vonkajšej relatívnej vlhkosti 82 % znalec potvrdil, že podklad nespĺňal funkčnú požiadavku pre najvyššiu prípustnú vlhkosť betónu. Pri prehliadke sa nevyskytovali žiadne stopy, odtlačky vyvolané mechanickým zaťažením počas realizácie. Sám žalovaný tiež potvrdil, že nedodrжал odporúčanú hrúbku 14 mm, keď na pojednávaní uviedol, že stali sa miesta, kde bol daný pol centimeter alebo centimeter, znalecký ústav meral hrúbku na 10 miestach a priemerná hrúbka bola 10,13 mm, minimálna hrúbka bola nameraná 6,11 mm, to znamená, že odporúčaná aplikovaná hrúbka nebola dodržaná. Podklad nebol dostatočne očistený, na povrchu betónu sa nachádzala vrstva cementového mlieka. Prvou príčinou vzniku vád je porušenie pridržnosti kamenného koberca k povrchovej vrstve betónu spôsobené nedostatočne pripraveným očisteným a vysušeným a nenapenetrovaným podkladom. Druhou príčinou vzniku vád je výrazné zníženie mechanických vlastností kamenného koberca, čo mohlo byť spôsobené nesprávnym pomerom miešania jednotlivých zložiek kamenného koberca, kvalitou dodaného materiálu, ktorý nevyhovoval deklarovaným parametrom, nedodržaním predpísaných teplotno-vlhkostných podmienok pri realizácii, kombináciou uvedených príčin a z uvedeného záveru nie je možné vyvodiť, že dielo malo vady výlučne v dôsledku nekvality dodaného materiálu.

64. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zodpovednosť zhotoviteľa úpravy veci za vady je objektívna, bez ohľadu na jeho zavinenie. Uvedené možno v pôvodnom jazykovom znení vyjadriť tak, ako učinil rozsudok NS ČR sp. zn. 33Cdo/1866/2008 zo dňa 17.02.2011, že „Zhotoviteľ odpovedá jak za vady, které má věc zhotovená na zakázku v době plnění, tj. při převzetí věci objednatelē, tak za vady, které se vyskytnou po plnění v záruční době. Odpovědnost za vady, které má věc při převzetí objednatelē, nebo které se vyskytnou po převzetí věci v záruční době. Je založena na principu tzv. zákonné záruky. Jde o odpovědnost objektivní, která vzniká nezávisle na zavinení zhotovitele. Předpoklady odpovědnosti Jsou stanoveny zákonem a při Jejich splnění vzniká odpovědnost zhotovitele, aniž by ji mohli účastníci omezit, není ovšem vyloučeno smluvně sjednat odpovědnost za vady podle

přísnějších zásad.“ V prípade vád úpravy veci teda bez ohľadu na skutočnosť, že materiál dodala sama žalobkyňa, žalovaný zodpovedal za výsledok. Výsledok bol taký, že kamenný koberec bol vadný, vady koberca neodstrániteľné a koberec nepoužiteľný na účel, na ktorý bol určený. Žalovaný zodpovedal sám za výsledok vád, aj v prípade, že materiál dodala sama žalobkyňa. Žalovaný mohol zákazku odmietnuť, pokiaľ sa nepoužil ním preverený materiál. Prevzatím materiálu prebral zodpovednosť za výsledok.

65. Ďalej odvolací súd poukazuje na správny záver prvoinštančného súdu, že znalecký ústav pripustil, že použitie epoxidu od jedného dodávateľa a tvrdidla od druhého dodávateľa môže mať zásadný vplyv na mechanické vlastnosti kamenného koberca, neuviedol to však ako príčinu vzniku vád diela v predmetnej veci, výrobca musí zabezpečiť, že hotový výrobok spĺňa deklarované parametre. Došlo tu k dvom závažným porušeniam, koberec neprilnul k podkladu, pretože podklad nebol správne pripravený a druhé porušenie, že celý koberec sa drolil a mal nízke mechanické vlastnosti. Povrch nebol očistený, vyplývalo to z vizuálneho posúdenia, na zadnej strane odpadnutých častí bolo cementové mlieko a na základe skúšky - robili test súdržnosti povrchov. Ak by bol podklad mokrá, koberec by sa neodlepil okamžite, mal by nižšiu hodnotu prídržnosti. Odľupoval by sa pod vplyvom ďalších mechanických vplyvov. Ak by sa betónový povrch očistil, nebolo by tam cementové mlieko.

66. Odvolací súd ďalej konštatuje, že prvoinštančný súd vyhodnocoval list zo dňa 15.07.2013 ako reklamáciu, a hoci rovnako žalobkyňa (neskôr) ako aj žalovaný poukazovali na uplatnenie reklamácie (s tvrdením o účinnej alebo neúčinnnej reklamáci z dôvodu neurčitosti), odvolací súd nemohol z dokazovania vykonaného prvoinštančným súdom dospieť k inému záveru ako k tomu, že uvedený list zo dňa 15.07.2013 doručený žalovanému, bolo potrebné z gramatického výkladu, pri zachovaní preferencie zachovania dobrej viery v prejavenej právny úkon žalobkyne (ale tiež z následných okolností), považovať za právny úkon odstúpenia od zmluvy, zrušenie zmluvy. Tak ako vyplýva aj zo skutkového zistenia prvoinštančného súdu žalovaný reagoval na uvedený list s oznámením, že pokládku kamenného koberca realizoval podľa návodu výrobcu, pričom žalovaný v odpovedi neoznámil možnú realizáciu odstránenia vád a pod., pokiaľ by si vyhodnocoval list ako reklamáciu. Hoci v neskoršom konaní sama žalobkyňa uvádzala, že neodstupovala od zmluvy, z obsahu bodu II. žaloby vyplýva, že predtým viackrát uplatnila reklamáciu ústne s tým, že (a zo samotného úkonu) odstúpila od zmluvy („zrušila zmluvu“) a žiadala vrátiť peniaze. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné vybočiť z obsahu samotného listu a použitých slov, z ktorého jednoznačne vyplýva prejavená vôľa na vrátenie peňazí, ktoré boli investované za materiál ako aj peňazí za vykonanú prácu. Odvolací súd konštatuje otázkou, že ako inak by si adresát takého právneho úkonu predstavoval oznámenie o nezvratnom poškodení diela bez možnosti jeho nápravy so žiadosťou o vrátenie peňazí (za prácu a materiál) na účet žalobkyne. Odvolací súd teda uzavrel, že list žalobkyne zo dňa 15.07.2013 bol právnym úkonom, z obsahu ktorého vyplývala vôľa odstúpiť od zmluvy (zmluvu zrušiť), z dôvodu neodstrániteľných vád kamenného koberca, pričom tieto vady boli z vykonaného dokazovania potvrdené ako fakticky neodstrániteľné a kameňová úprava veci nepoužiteľná.

67. Pokiaľ išlo o otázku charakteru činnosti úpravy veci odvolací súd uvádza, že žalovaným vykonané činnosti pre žalobkyňu bolo možné označiť ako práce stavebné. Bolo potrebné prihliadnuť okrem argumentácie podľa stavebného zákona aj na skutočnosť týkajúcu sa charakteru a funkcionality úpravy veci. Upravovanou vecou bola stavba pevne spojená zo zemou - chodník (betónový podklad). Hoci sa bolo možno stotožniť čiastočne s názorom žalovaného, že položením kamenného koberca sa riešila estetická stránka úpravy veci, bezpochyby bolo nutné prihliadnuť aj na to, že kamenný koberec musel mať svoju „nosnosť“ a s tým spojenú bezpečnosť (napr. spojenú s pošmyknutím sa a pod.), a musel mať svoju „abrazivitu“ (protišmykovosť), ktoré vlastnosti sú celkom určite vlastnosťami, ktoré vplývajú na celkovú bezpečnosť stavby chodníka, resp. plochy na parkovanie, a preto išlo aj podľa názoru odvolacieho súdu väčšmi o činnosť, ktorá spadala pod regulovanú stavebnú činnosť. Na charakter stavebnej činnosti poukazoval aj znalec H. S uvedeným charakterom súvisela aj otázka preklúzie možnosti uplatniť vady, respektíve možnosť odstúpiť od zmluvy v záručnej dobe, ktorá bola v tomto prípade 18 mesiacov (§ 654 ods. 1 OZ). Uplatnenie nárokov z vád - odstúpenie od zmluvy - bolo realizované žalobkyňou včas.

68. Odvolací súd k vyššie uvedeným súdom prvej inštancie správne zisteným skutočnostiam dopĺňa zhrňujúci záver, že žalovaný nepostupoval pri realizácii úpravy veci správnym spôsobom a zodpovedá za dôsledky vád a vzniknutej škody (čiastočne). Odvolací súd vzhľadom na zistenia prvoinštančného súdu (zo znaleckého dokazovania Q. H.) ešte poukazuje na skutočnosť, že aplikovaný kamenný koberec

vykazoval vady odliepania celých blokov od povrchu chodníka a plochy, ale taktiež vykazoval drolenie (drobenie) kamenného koberca, čo podľa názoru odvolacieho súdu vyúsťovalo správne do dvoch záverov. Odlupovanie celých blokov nasvedčuje záveru, že nebol dodržaný správny postup a príprava podkladu (vrátane vysušenia a vyčistenia), alebo kladenie kamenného koberca nebolo realizované za poveternostných podmienok, za akých sa kamenný koberec aplikovať mal, alebo kombinácia oboch. Drolenie kamenného koberca na drobné kamienky zase nasvedčovalo záveru, že nebol dodaný žalobkyňou materiál v kvalite, ktorá by umožnila zachovať tuhosť naneseného kamenného koberca, alebo jeho nesprávna aplikácia spočívajúca v miešaní, čo bolo pripustené znalcom a zistením súdu prvej inštancie. Uvedená skutočnosť bola pripustená v záveroch znalca H., ktorý uviedol, že ak by bol nedostatočne upravený podklad, koberec by sa nedrobie, odlupovali by sa „kryhy“. Podľa názoru odvolacieho súdu, a to je len podporná argumentácia, ak by aj neexistoval vadný materiál (k čomu sa vyjadrí odvolací súd v ďalšom obsahu), ktorý dodala žalobkyňa, aj v takom prípade by bolo možné hovoriť o takom porušení zmluvných povinností, ktoré by v následkoch (nesprávneho postupu) odôvodňovali charakterizovať dokončenú vadnú úpravu veci ako neodstrániteľnú a nepoužiteľnú so zodpovednosťou žalovaného za vady, aj keď by tieto vady vyšli zrejme „na povrch“ o niečo neskôr alebo v inom menšom aj keď stále nepoužiteľnom a neodstrániteľnom rozsahu.

69. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom nevyplývalo, že uvedené vady úpravy veci by bolo možné odstrániť rentabilným spôsobom. Odstúpenie od zmluvy bolo realizované na základe ustanovenia § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože vadu nebolo možné odstrániť a kamenný koberec nebolo možné používať. Z uvedených záverov potom rezultuje právny dôvod plnenia a vrátenia sumy 1000 eur, ktorý spočíval v dôsledkoch, ktoré sú spojené s účinným odstúpením od zmluvy podľa § 655 ods. 1, § 48 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Kamenný koberec v čase rozhodnutí prvoinštančného, či odvolacieho súdu neexistoval. Pokiaľ išlo o nárok žalobkyne na náhradu škody podľa § 420 ods. 1, 3, odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že materiál v „hodnote“ 2445,72 eura bol dodaný žalovanému žalobkyňou vyhodnocoval spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu tak, že vzhľadom na zistené skutkové závery a vykonané dokazovanie pred prvoinštančným súdom vyhodnotil, že podiel zavinenia na výsledku škody spočívajúcej v zakúpenom materiáli zodpovedal polovici hodnoty nákladov (škody) na obstaranie takého materiálu. Uvedený konkrétny materiál už viac neexistuje a nemožno ho viac skúmať. Tak ako odvolací súd už uviedol, aj v prípade neexistencie vadnosti materiálu by bolo nutné konštatovať porušenie povinnosti žalovaného v takej miere, že vady kamenného koberca by boli neodstrániteľné a kamenný koberec nepoužiteľný, aj keď by tieto vady vyšli zrejme „na povrch“ o niečo neskôr alebo v inom menšom aj keď stále nepoužiteľnom a neodstrániteľnom rozsahu.

70. Vzhľadom na vyššie uvedenú úvahu odvolacieho súdu možno konštatovať, že nárok žalobkyne na vrátenie ceny práce v dôsledku odstúpenia od zmluvy a na náhradu škody vo výške polovice z vynaložených nákladov za dodaný materiál, ktorú škodu spôsobil žalovaný znehodnotením výsledku úpravy veci porušením zmluvnej povinnosti plniť úpravu veci riadne, bol daný. Žalobkyňa tak mala nárok spočívajúci v škode vo výške 1222,86 eura za škodu v hodnote 1 ceny za dodaný materiál aplikujúc § 441 Občianskeho zákonníka a vyššie uvedený nárok na sumu 1000 eur v dôsledku zaplatenia a vrátenia ceny za úpravu veci v dôsledku účinného odstúpenia od zmluvy. Odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok a priznal nárok žalobkyne voči žalovanému 2222,86 eura s príslušenstvom a náhradu trov prvoinštančného konania, pričom vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

71. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

72. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní.

74. Odvolací súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keďže zmenil (§ 396 ods. 2 CSP) napadnutý rozsudok, a pretože žalobkyňa aj žalovaný boli obaja vo veci úspešní čiastočne (§ 255 ods. 1 CSP), priznal žalobkyne s prevyšujúcim úspechom náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 42 %, s pomerom úspechu žalobcu 71 % a úspechu žalovaného 29 %.

75. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. O nároku znalca B.. D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. E. XXXX/XX, odvolací súd rozhodol podľa § 258 ods. 2 CSP tak, že má nárok na náhradu jeho trov pomerne od žalovaného vo výške 71 % a od žalobkyne v rozsahu 29 %, podľa úspechu strán v konaní.

78. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).